

over 3 800 Kr. tilbage til at leve for, deraf skulde der betales kommunale Skatter, og den nuværende Regering ved, at hvad der saa kan komme ud deraf, forslaar ikke stort i en By. Hvis Opspisning af en saadan Formue er ønskelig set fra Samfundets Synspunkt, ja, saa er det foreliggende Forslag Vejen dertil, men jeg tror ikke, det kan siges at være ønskeligt, at en saadan Formue opspises. Jeg har altid gjort mig til Talsmand for, at Opsparingen af en lille Kapital, Opsparing af den jævne Kapital, den jævne Velstand, den faste Velstand er noget af det vigtigste i et Samfund, og det er ogsaa noget af det, som bærer og holder længst. Gaar man lidt videre, saa gaar det endnu værre ud over saadanne Formueindtægter. Naar man kommer til en Formue paa 200 000 Kr., som altsaa, hvis den er helt og holdent i Papirer, vil give 10 000 Kr., hvis den er anbragt paa anden Maade, maaske højst 8 000 Kr., er Skatten nu tilsammen 1 457 Kr., men i de følgende 6 Aar paalægges der yderligere 2 500 Kr., med andre Ord, de 10 000 Kr.s Indtægt reduceres til 6 000 Kr., hvoraf skal afholdes Kommuneskat og alt andet. Naar man saa erindrer, hvorledes Forholdene med Hensyn til Priser er, at disse 6 000 Kr. ikke kan tilvejebringe, hvad man før i Tiden kunde skaffe for 3 000 Kr., maa man erkende, at 4 000 Kr.s Skat af en saadan Formueindtægt paa 10 000 Kr. er en ganske ubillig Skat, ja, nærmest har Karakter af en Mishandling.

Det næste Forhold, man maa tage i Betragtning paa dette Omraade er Formueanbringelsen. Det foreliggende Forslag gør ikke nogen som helst Forskel med Hensyn til, om Formuen — nu taler jeg altsaa ikke om saadanne Formuer, som er det eneste, hvoraf de vedkommende lever, men overhovedet om Formuer — er anbragt i Papirer, altsaa er fri, eller den er bundet i Virksomheder. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at den Kapital, som er anbragt i Virksomheder, efter dette Forslag behandles paa en højst ulige Maade. Den Kapital, som er anbragt i et stort Aktieselskab, hvis Aktier er Genstand for Børsomsætning, rører dette Forslag ikke ved, en saadan Aktieselskabsvirksomhed beholder sin Kapital ganske urørt. Det gælder naturligvis ikke Aktieejerne, den Del af Aktiekapitalen, som af den ene og den anden ejes i Form af Aktier, beskattes selvfølgelig. De vedkommende kan saa blive nødsaget til at afhænde deres Papirer paa Børsen, men

selve Kapitalen i Aktieselskabet staar ganske urørt. Den Kapital derimod, som er anbragt i private Virksomheder, i Smaavirksomheder, S sammenslutninger af Familienvirksomheder, som ogsaa kan være konstitueret i Aktieselskabsform, men ikke er Genstand for Børsomsætning, ud af den drager man en større eller mindre Del efter Forslagets forskellige Regler. Jeg maa sige, jeg forstaar ikke, at man fra Socialdemokraternes Side i en Tid, hvor der er Vanskeligheder for Produktionen, skærer alle over een Kam og foretager saadanne Indgreb i en Kapitalvirksomhed, som faktisk kan komme til at berøve Virksomheden en Del af Kapitalen, hvilket kan betyde en Hindring for og en Vanskeliggørelse af Produktionens Fortsættelse. Det er dog klart, at Industrien ikke har glimrende Kaar i Øjeblikket, at det Udbytte, den giver, i mange Henseender ikke er stort, og at derfor en Afgift af Kapitaler, anbragt i saadanne Virksomheder, i mange Tilfælde slet ikke kan blive en Beskatning af Forrentningen af Kapitalen, men nødvendigvis maa blive et Forlangende om selve Kapitalens Udbetaling, det gælder saaledes de Virksomheder, som i nogle Aar intet Udbytte giver, hvilket faktisk eksisterer. Jeg for mit Vedkommende har, naar jeg har talt til Vælgerne om dette Spørgsmaal, haft Mulighed for at finde Forstaaelse ogsaa i Arbejderkredse, naar jeg citerede et andet Ord af Lloyd George om Faren ved at save den Gren over, som man dog selv i det nuværende Samfund sidder paa. Den højtærede Finansminister sagde, at hans Forslag havde ikke skræmme Folk. Lad os være enige om, at det er ikke underligt, at det ikke kan skræmme. Naar vi i Kalundborg under Valgkampen talte om dette Spørgsmaal, sagde jeg: Her staar vi og taler om dette Forhold; blandt Kandidaterne er der ingen, som berøres af dette Forslag, og blandt dem, som hører paa os, er der sikkert heller ingen, der berøres af dette Forslag, ingen skal betale Afgift ifølge det — altsaa, lad os tale roligt om det. Netop den Omstændighed, at dette Forslag ikke direkte berører den enkelte, hverken den, der taler, eller den, han taler til, muliggør en rolig Overvejelse af, om Forslaget er nyttigt, samfundstjenligt eller ikke. Og jeg glæder mig meget over, at der er talt meget roligt fra socialdemokratisk Side om Forslaget der, hvor jeg har været til Stede. Det er saare let med Hensyn til et saadant Forslag at skabe en stor Stemning for det, det maa enhver